

कश्चित् कालमनुवर्त्तत एव । अपि च नैवात्र विवदितव्यं
ब्रह्मविदः कश्चित् कालं शरीरं भ्रियते न भ्रियते वा
इति । कथं हेतुः स्वहृदयप्रत्ययं ब्रह्मवेदनं देह-
धारणश्चापरेण प्रतिक्षेपुं शक्येत ? श्रुतिस्मृतिषु च
स्थितप्रज्ञलक्षणनिर्देशे नैतदेव निरुच्यते । तस्मादनारब्ध-
कर्त्तव्योरेव सुकृतदुष्कृतयोर्विद्यासामर्थ्यात् क्षयः इति भा० ।

अपूर्वता स्त्री अपूर्वस्य अन्यतोऽप्राप्तस्य भावः तत् । १ प्रमा-
णान्तरागम्यत्वे “उपक्रमोपसंहारावभ्यासाऽपूर्वता फलम्
अर्थवादोपपत्तिश्च हेतुस्तात्पर्यानिर्णये २ इत्युक्ते तात्पर्याव-
धारणहेतुभेदे च यथा छन्दोगे “तत्त्वौपनिषदं वेदेति
ब्रह्मणो भवान्तरागम्यत्वमुक्तम् ।

अपूर्वपति स्त्री न पूर्वः पतिर्यस्याः । कुमार्याम् । “अपूर्व-
पतिं कुमारोमिति” सि०को० ।

अपूर्ववाद् पु० अपूर्वमधिकृत्य वादः तत्त्वबुद्धौः कथा ।
गङ्गेशोपाध्यायकृते शब्दचिन्तामण्यन्तर्गते ग्रन्थभेदे ।

अपूर्वविधि पु० अपूर्वस्य प्रमाणान्तरेणाप्राप्ते विधिर्विधानम्
वि+धा-कि । अप्राप्तप्रापके लिङादिपदवेदनोये शब्द-
विशेषे । यथा स्वर्गसाधो यजेतेति लिङादिशुक्तं वाक्यं
प्रमाणान्तरेणाप्राप्तस्य स्वर्गसाधनत्वस्य यागे बोधयत् तथा ।
अपूर्वविधिरपि चतुर्विधः कर्मविधिः गुणविधिः विनि-
योगविधिः प्रयोगविधिश्चेति । तत्र अग्निहोत्रं जुहोति
इत्यादौ यागरूपे कर्मणि इष्टसाधनतायाः, कृतिसाध्य-
ताया भावनाया वा मतभेदेन बोधनात् कर्मविधित्वम् ।
द्रव्यदेवतादिविधायकविधिशुणविधिः । यथा दध्ना
जुहोत्यादिवाक्यं प्राप्तस्याग्निहोत्रस्यानुवादेनाप्राप्तगुणरूप-
इत्यादेर्विधानात् । “ऐन्द्रा गार्हपत्यसुपतिष्ठत इत्यादि
ऐन्द्रा ऋचः गार्हपत्योपस्थाने विनियोजनात् विनियोग-
विधिः । एवं ज्ञत्वा एवं कुर्यादित्यादि प्रयोगज्ञापकोविधिः
प्रयोगविधिः । यथा अधोत्थ स्नायादित्यादि “उपसङ्गि-
रित्वा माससेकमग्निहोत्रं जुहोत्यादि च अयञ्च विधिश्च-
विधिरिति भेदः ।

अपूर्वत्र लि० न पूर्वमर्हति यत् न०त० । पूर्वानर्हे “त्व-
को वायवेवामपूर्वः सोमनामिति” ऋ० १, १३४, ६ ।

अष्टक लि० अष्ट-क न०त० । १ असंबद्धे “अष्टक एकान्
इति पाणि युक्ते वर्णान्तरायुक्ते २ एकवर्णे “वेरष्टकस्य पा०

अष्टयक् अष्ट० न अष्टक । सङ्गयोगे पूर्वपरयोरेकादेश-
रूपे सम्भूयभवने अष्टकसाहित्यमष्टकसाहित्यञ्चेति सा-
हित्यं द्विविधमिति वृद्धाः ।

अपेक्षणीय लि० अप+ईच्छ-कर्मणि अनीयर् । १ अनुरो-
द्धये अपेक्षाकर्मणि २ प्रतिपाद्ये च “आत्मा यत्नेन
रक्षोरणशिरसि पुनः सोऽपि नापेक्षणीय” इति नीति० ।

अपेक्षा स्त्री अप+ईच्छ-भावे अ । १ आकाङ्क्षायां, सा च शाब्द-
बोधजनिका “यत्पदेन विना यस्यानुभावकता भवेदित्युक्ता
तत्पदे पदवत्त्वरूपा । अपेक्षायाञ्च प्रायशोऽस्तिर्नेष्ट्यते
‘सापेक्षे प्रत्ययो न स्यात् समासो वा कथञ्चन । सापेक्षं
तद्विजानीयादसमस्तविशेषणम्” यथा प्रवीरं पुत्रकाम्यति
ऋक्ष राजसातङ्ग इत्यादौ प्रत्ययसमासौ न स्तः । “सापेक्ष-
त्वेऽपि गमकत्वात् समास” इति भाष्योक्तेः देवदत्तस्य गुरु-
कुलसमित्यादौ समासः इति भेदः । १ प्रयोजकत्वे तच्च
ज्ञाने स्थितौ उत्पत्तौ वा इतरस्यानुरोधित्वम् ज्ञा-
नादिकार्यं च यस्य यत्पदार्थान्तरज्ञानाद्यनुरोधः तस्य
तदपेक्षा । अतएव तर्कग्रन्थे जगदीशेन “स्वामेक्षापादकः
प्रसङ्ग आत्माश्रयः अपेक्षा च ज्ञानावुत्पत्तौ स्थितौ च
याज्ञेयविधाय एतद्वष्टज्ञानं यद्येतद्वष्टज्ञानजन्यं स्यादे-
तद्वष्टज्ञानमिदं स्यादिति ज्ञप्तिः । घटोऽयं यद्येतद्वष्टजनकः
स्यात् एतद्वष्टमिदं स्यादिति उत्पत्तौ, अयं घटः यद्येतद्वष्ट-
वृत्तिः स्यात् तथात्वोपलभ्येतेति स्थितौ च” स्वामेक्षा-
मेक्षितत्वे उदाहृतम् । अनतिदूरे च “अपेक्षा चात्र साक्षात्-
परस्परसाधारणो याज्ञेय” इत्युक्तम् । तेन साक्षात् परस्परया
वा स्वज्ञानादिप्रयोजकतैवापेक्षेति निष्कर्षः । स्वयम्हसापेक्ष
ग्रहसापेक्षग्रहकत्वमन्योन्याश्रयलक्षणम् । २ अनुरोधे
“सत्यामपि तपःसिद्धौ नियमापेक्षया क्षतिः” रघु ।
३ सृष्ट्याञ्च “सृष्टगोदेषु कामेषु निरपेक्षः परित्रजेदिति”
“अध्यात्मरतिरासीत निरपेक्षो निराभिष इति” च मनुः ।
“निरपेक्षः विगतस्मृह इति” वृहत्सूक्तभट्टः ।

अपेक्षाबुद्धि स्त्री अयमेकः अयमेक इत्याकारिकायाम् अने-
कैकत्वविधिर्यां “अनेकैकत्वबुद्धिर्यां सापेक्षाबुद्धिरिष्यते
भाषा० परिभाषितायाम् बुद्धौ ।

अपेक्षाबुद्धिज लि० अपेक्षाबुद्धितो जायते जन-ड ५ त० ।
न्यायोक्ते द्वित्वादिपराङ्माने संख्याभेदे । “द्वित्वादयः परा-
ङ्मान्ता अपेक्षाबुद्धिजा मताः अनेकाश्रयपर्याप्ता एते तु
परिकीर्त्तिताः अपेक्षाबुद्धिनाशाच्च नाशस्तेषां प्रकीर्त्तित”
इति भाषा० । अत्रायमभिसन्धिः । यद्यपि द्वित्वादि
समवायः प्रत्येकं घटादावस्ति तथापि एकोद्भाविति ज्ञाना-
भावात् एको न द्वविति ज्ञानाच्च द्वित्वादीनां पर्याप्तस्वरूपः
कश्चित् संबन्धोऽनेकाश्रयोऽङ्गीक्रियते पर्याप्तिसंबन्धेन च